ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ସଂଖ୍ୟା ଆଠ

ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟା

Jeff Pippenger
2023-12-03

> ଯିହୂଦାର ରାଜା ଯେହୋୟାକୀମଙ୍କର ରାଜ୍ୟାଭିଷେକର ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ବାବିଲୋନର ରାଜା ନେବୁଖଦ୍ନେସ୍ୱର ଯିରୂଶାଲେମକୁ ଆସି ତାହାକୁ ଅବରୋଧ କଲେ। ପ୍ରଭୁ ଯିହୂଦାର ରାଜା ଯେହୋୟାକୀମଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ହାତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହର ପାତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛିକୁ ମଧ୍ୟ; ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଶିନାର ଦେଶକୁ ତାଙ୍କ ଦେବତାର ଗୃହକୁ ନେଇଗଲେ; ଏବଂ ସେ ସେହି ପାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦେବତାର ଭଣ୍ଡାର-ଗୃହରେ ରଖିଲେ। ଦାନିଏଲ 1:1, 2.

ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକ ଏକେ ପୁସ୍ତକ, ଏବଂ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ ଯେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ରେଖାମାନ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକରେ ପୁନର୍ବାର ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି। ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ, ଅନୁଗ୍ରହର ସୁଯୋଗ ବନ୍ଦ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଅନାବୃତ ହେଉଥିବା ଶେଷ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଯେ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବକାଳରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକରୁ ସଠିକ ଭାବରେ ବୁଝାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥା ଓ ପରମ୍ପରା ଦ୍ୱାରା ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୋଇ ରହିଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ; ଏବଂ ଆଜି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନର୍ବାର ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୁକ୍ତମୁଦ୍ରିତ କରାଯାଉଛି, ଏବଂ ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି।

ଯେ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଗତକାଳରେ ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକରୁ ସଠିକ ଭାବେ ବୁଝାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥା ଓ ପରମ୍ପରା ଦ୍ୱାରା ମୁଦ୍ରିତ କରାଯାଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ଆଜି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ପୁନର୍ବାର ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଏବେ ସେମାନଙ୍କର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିପୂର୍ତ୍ତିକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଛି।

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକଟି କେବଳ ସେହି ଦୁଇଟି ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମଟି, ଯେଉଁମାନେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି।

ଯେହୋୟାକୀମ ସଂଶୋଧନ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶର ସଶକ୍ତିକରଣର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟନ୍ତି। ସେ ଚୁକ୍ତିର ମଧ୍ୟ ଏକ ପ୍ରତୀକ, କାରଣ ନାମର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ଏକ ଚୁକ୍ତିସମ୍ପର୍କର ଆରମ୍ଭକୁ ସୂଚିତ କରେ। ଯେ ଜନସମୁଦାୟ ପୂର୍ବରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୁକ୍ତିର ଜନ ନଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଈଶ୍ୱର ଯେ ଚୁକ୍ତିସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି, ତାହା ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶର ସଶକ୍ତିକରଣ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।

> ତୁମେମାନେ ଯେମାନେ ପୂର୍ବକାଳରେ ଜନସମୁଦାୟ ନୁହେଁଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନସମୁଦାୟ ଅଟ; ଯେମାନେ କୃପା ପାଇନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏବେ କୃପା ପାଇଛ। ୧ ପିତର ୨:୧୦।

ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ଯେଉଁଥିରେ ଏକ ଚୁକ୍ତିମୂଳକ ସମ୍ପର୍କର ପ୍ରତୀକ ରୂପେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ, ତାହା ଅବ୍ରାମଙ୍କର ନାମ ଅବ୍ରାହାମ କରାଯାଇଥିବାରେ, ସାରାଇଙ୍କର ନାମ ସାରାହ କରାଯାଇଥିବାରେ, ଯାକୋବଙ୍କର ନାମ ଇସ୍ରାଏଲ କରାଯାଇଥିବାରେ, ଏବଂ ସାଉଲଙ୍କର ନାମ ପାଉଲ କରାଯାଇଥିବାରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି। ଏହି ପ୍ରତୀକର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଦାନିଏଲଙ୍କର ନାମ ବେଲ୍ଟେଶଜ୍ଜର କରାଯାଇଥାଏ, ହନନୀୟାଙ୍କର ନାମ ଶଦ୍ରକ କରାଯାଇଥାଏ, ମୀଶାଏଲଙ୍କର ନାମ ମେଶକ କରାଯାଇଥାଏ, ଏବଂ ଅଜରୀୟାଙ୍କର ନାମ ଅବେଦ୍ନେଗୋ କରାଯାଇଥାଏ।

ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ କୌଣସି ଜନସମୂହ ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତିମୂଳକ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି, ସେହି ସମୟରେ ସେ ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନସମୂହକୁ ଅତିକ୍ରମ କରୁଥାନ୍ତି। ଯେହୋୟାକୀମ ସେହି ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନସମୂହଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରାଯାଉଛି; ଏବଂ ଦାନିଏଲ, ହନନିୟା, ମିଶାଏଲ ଓ ଅଜରିୟା ସେହି ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନସମୂହଙ୍କ

ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତାହାପରେ ବାଛାଯାଉଛି। ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଏକ ଚୁକ୍ତିମୂଳକ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ର ବେଶ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହି ପରୀକ୍ଷାରେ ପକାଯାନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଚୁକ୍ତିର ଶର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ଅବିଚଳ ରଖିବେ କି ନାହିଁ। ଏହି ପରୀକ୍ଷା ଭୋଜନ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

ଆଦମ ଓ ହବା ଭୋଜନ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହେଲେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରଥମେ ଏକ ମନୋନୀତ ଜାତି ସହିତ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ସେ ମନ୍ନା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧର ଆରମ୍ଭ କଲେ। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହେଲା, କିନ୍ତୁ ତାହା କରିବା ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନେ ଏହି ସତ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖ ଓ ପ୍ରଥମ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ ଯେ, ଏକ ଚୁକ୍ତିଗତ ପରୀକ୍ଷା କୌଣସି ଏକକ ପରୀକ୍ଷା ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା ଏକ ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅଟେ। ଦଶମ ପରୀକ୍ଷାରେ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ଚାଳିଶି ବର୍ଷ ଧରି ମରୁଭୂମିରେ ମରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ। ପରେ ପରମେଶ୍ୱର ଯିହୋଶୂୟ ଓ କାଲେବ ସହିତ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଏପରିଭାବେ ଏହାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ଏକ ମନୋନୀତ ଜାତି ସହିତ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି, ସେ ସମୟରେ ସେ ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିଜନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅତିକ୍ରମ କରୁଛନ୍ତି। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଶେଷରେ, ଯାହା ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଆରମ୍ଭ ମଧ୍ୟ ଥିଲା, ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ଶେଷ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଥିଲା, ଏବଂ ତାହା ସ୍ୱର୍ଗର ରୁଟି ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା। ପ୍ରଥମ ଚୁକ୍ତିଗତ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ମନ୍ନା ଦ୍ୱାରା ଏହାର ପୂର୍ବଛାୟା ଦିଆଯାଇଥିଲା।

ସେହି ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ, ଯାହା ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ—ଉଭୟ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଥିଲା, ଯୀଶୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ରୁଟିର ପରୀକ୍ଷାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ଯେମାନେ ତାଙ୍କର ଚୁକ୍ତିର ଲୋକ, ସେମାନେ ତାଙ୍କର ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କରିବେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ରକ୍ତ ପାନ କରିବେ। ତାଙ୍କର ସେବାକାଳର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମୟଠାରୁ ଅଧିକ ଶିଷ୍ୟ ସେହି ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ସେ ହରାଇଥିଲେ। ତାଙ୍କର ସେବାକାଳର ସେହି ବିବାଦ ଚୁକ୍ତିଗତ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଶିଖରବିନ୍ଦୁ ଥିଲା, ଏବଂ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ Desire of Ages ଗ୍ରନ୍ଥରେ ସେହି ଘଟଣା ବିଷୟରେ ବିସ୍ତାରରେ ମତାମତ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ଅଧ୍ୟାୟର ଶିରୋନାମ “The Crisis in Galilee” ଅଟେ। Galilee ନାମର ଅର୍ଥ “ଏକ କବଜା”, କିମ୍ବା “ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବିନ୍ଦୁ”, ଏବଂ ସେହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନେ କାହିଁକି ତାଙ୍କଠାରୁ ପଛକୁ ଫେରିଗଲେ ତାହା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ତାଙ୍କର ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କରିବା ଓ ତାଙ୍କର ରକ୍ତ ପାନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ବିଷୟକ ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଯଥାଚିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପଦ୍ଧତିବିଦ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ। ସେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ବାଇବେଲୀୟ ବୁଝାମଣାରେ ଶୟତାନ ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଧାରଣାଗୁଡ଼ିକୁ ରୋପିଥିଲା, ସେହି ପ୍ରଥା ଓ ପରମ୍ପରାଗୁଡ଼ିକୁ ଧରି ରହିଥିଲେ। ସେହି ଭ୍ରାନ୍ତ ବୁଝାମଣା ସେମାନଙ୍କୁ, ସେମାନେ ଯାହା ଭାବିଥିଲେ, ତାଙ୍କର କଥାକୁ ଆତ୍ମିକ ଅର୍ଥରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଆକ୍ଷରିକ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଅଜୁହାତ ଯୋଗାଇଦେଇଥିଲା। ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯେମାନେ ଯୀଶୁଠାରୁ “ଫେରିଗଲେ” (Galilee), ଯେମାନଙ୍କୁ ଯୋହନଙ୍କ ଷଷ୍ଠ ଅଧ୍ୟାୟରେ (John 6:66) ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର କେବେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସହ ଚାଲିଲେ ନାହିଁ।

ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଶେଷ ଚୁକ୍ତିଗତ ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଯେପରି ଦେଖାଯାଏ, ସେପରି ଆମେ ଦେଖୁଅଛୁ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱର ଗୋଟିଏ ଚୟିତ ଜନସମୁଦାୟ ସହିତ ଚୁକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି, ସେହି ସମୟରେ ସେ ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିଜନଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଯାଉଛନ୍ତି। ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଅଛୁ ଯେ, ସେ ସେହି ଜନମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଏକମାତ୍ର ପରୀକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, ବରଂ ଏକ ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷା କରନ୍ତି। ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଅଛୁ ଯେ, ଏହି ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଏମିତି କୌଣସି ବସ୍ତୁ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଭକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ହୁଏ। ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ ପାଉଅଛୁ ଯେ, ସେହି ଖାଦ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ସେହି ପରୀକ୍ଷାରେ ଭକ୍ଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଖାଦ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏକୁ ବାଛିବା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଟେ। ଆମେ କି ସେହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୃକ୍ଷରୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବା, ଯାହାରୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଈଶ୍ୱର କହିଛନ୍ତି, ନାକି ସେହି ବୃକ୍ଷରୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବା, ଯାହାରୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଆମକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଛି? ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଅଛୁ ଯେ, କ'ଣ ଭକ୍ଷଣ କରିବା ତାହାର ପସନ୍ଦରେ, ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଖାଦ୍ୟକୁ କିପରି ଭକ୍ଷଣ କରୁଛୁ, ସେହି ପରୀକ୍ଷାଟି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି।

ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଶେଷକାଳରେ, ମିଲରୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନର ସମୟରେ, ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶଟି ୧୧ ଅଗଷ୍ଟ ୧୮୪୦ ତାରିଖରେ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା। ସେଠାରେ ଯେହୋୟାକୀମ ସେହି ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ ପରେ ବାବିଲୋନକୁ ବନ୍ଦୀଭାବରେ ନେଇଯାଇ, ତାହାର କନ୍ୟାମାନେ ହେବାକୁ ଥିଲେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ସେହି ଦୂତ ଅବତରଣ କରି, ନିଜ ହସ୍ତରେ ଏକ ଛୋଟ ପୁସ୍ତକ ଖୋଲା ଅବସ୍ଥାରେ ଧାରଣ କରିଥିବାବେଳେ, ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ପରୀକ୍ଷା ଆସିଥିଲା। ଯେପରି ଯେହୋୟାକୀମ ନବୂଖଦ୍ନେସରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କଲା ଏବଂ ତାହାପରେ ବନ୍ଦୀଭାବକୁ ନେଇଯାଇଥିଲା, ସେହିପରି ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗରୁ ସହିତ ଆଣିଥିବା ପାରମ୍ପରିକ ରୀତିନୀତି ଓ ପ୍ରଥାମାନଙ୍କ ଆଧାରରେ, ସେହି ଦୂତଙ୍କ ହାତରେ ଥିବା ଭୋଜନକୁ ଖାଇବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ।

1844 ମସିହାର ବସନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯେହୋୟାକୀମ ଏବଂ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷାଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏକ "ମୋଡ଼ ନେବାର ସ୍ଥିତି"କୁ ପହଞ୍ଚିଥିଲା, ଏବଂ ଯେପରି ଆଧାତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲର ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷାଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଘଟିଥିଲା, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ "ଘୁଞ୍ଚିଗଲେ" ଏବଂ ପୁଣି ଯୀଶୁଙ୍କ ସହ ଚାଲିଲେ ନାହିଁ। ସେହି ଇତିହାସରେ ଦାନିଏଲ, ହନନିୟ, ମୀଶାଏଲ ଏବଂ ଅଜରିୟା ମିଲେରୀୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ସେହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ଖାଇବାକୁ ବାଛିଲେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ମୁଖରେ ମିଠା ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଉଦରରେ ତିତିଲା ହୋଇଗଲା।

ଯଦି ଆମେ ଆଦମ ଓ ହବାଙ୍କୁ ସମ୍ମିଳିତ କରିବା, ତେବେ ଆମ ପାଖରେ ଚାରିଜଣ ପାରମ୍ପରିକ ସାକ୍ଷୀ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଦର୍ଶାନ୍ତି ଯେ ପରୀକ୍ଷା ଭୋଜନ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୁଏ। ଆମ ପାଖରେ ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସାକ୍ଷୀ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନଙ୍କ ସବୁଙ୍କରେ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷର ଚିହ୍ନ ରହିଛି। ମନ୍ନାର ପରୀକ୍ଷାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏକ ପ୍ରଥମ ସାକ୍ଷୀ, ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ରୁଟିର ପରୀକ୍ଷା ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷା ହେବା ସହିତ, ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ଶେଷ ସାକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ଛୋଟ ପୁସ୍ତକର ପରୀକ୍ଷା ଉଭୟେ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ଅଟେ। ଏହା ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର ଜଙ୍ଗଲରେ ଥିବା ମଣ୍ଡଳୀରୂପେ ଭ୍ରମଣର ଶେଷ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶେଷ ନାମାଙ୍କିତ ଜନସମୂହ ହେବା ପାଇଁ ଚୟିତ ହୋଇଥିଲେ। ମିଲେରାଇଟମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମାଙ୍କିତ ଜନସମୂହର ଆରମ୍ଭ ଥିଲେ, ଯେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟିଜମର ସତ୍ୟ ଶୃଙ୍ଗ ଭାବେ ପରିଚିତ କରାଯିବାକୁ ଥିଲା। ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନେକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଛି, ଯାହା ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହେବାବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।

ସେହି ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରକ୍ରିୟାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ "ପରିବର୍ତ୍ତନର ସଙ୍କଟବିନ୍ଦୁ" ଆସେ, ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଶିଷ୍ୟ ପଛକୁ ଫେରିଯାଆନ୍ତି। ଯୋଷୁଆ ଓ କାଲେବଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସମୟରେ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ପଛକୁ ଫେରିଗଲା ଏବଂ ମିଶରକୁ ଫେରିଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା। ଗାଲିଲୀର କଳିସିଆରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଅଧିକାଂଶ ପଛକୁ ଫେରିଗଲେ। ଯେହେତୁ ଯୀଶୁ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା, ସେହିପରି ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଶେଷରେ ପ୍ରତିନିଧିତ "ପରିବର୍ତ୍ତନର ସଙ୍କଟବିନ୍ଦୁ" ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଆରମ୍ଭରେ ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ୱରୂପ ଦେଖାଯାଏ। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ମନ୍ନା ଯେତେବେଳେ ଯୋଗାଇ ଦିଆଗଲା, ସେତେବେଳେ କେହି କେହି ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରୁ ବିମୁଖ ହେଲେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ମ ସମୟରେ ସେ ବିମୁଖ ହୋଇ ଅରଣ୍ୟକୁ ଗଲେ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ "ପରିବର୍ତ୍ତନର ସଙ୍କଟବିନ୍ଦୁ"ର ପ୍ରତୀକକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ତଥ୍ୟବହଳ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି।

> "ଜାତିମାନଙ୍କର ଏବଂ ଚର୍ଚ୍ଚର ଇତିହାସରେ କିଛି ସମୟକାଳ ଏମିତି ଥାଏ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ମୋଡ଼-ଫେରାର ସନ୍ଧିକ୍ଷଣ ହୋଇଥାଏ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଭୁତ୍ୱମୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ, ଯେତେବେଳେ ଏହି ବିଭିନ୍ନ ସଙ୍କଟକାଳ ଆସେ, ସେହି ସମୟ ପାଇଁ ଆଲୋକ ଦିଆଯାଏ। ଯଦି ତାହା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ଆତ୍ମିକ ଉନ୍ନତି ହୁଏ; ଯଦି ତାହା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଏ, ତେବେ ଆତ୍ମିକ ଅବନତି ଏବଂ ଧ୍ୱଂସ ଅନୁସରଣ କରେ। ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟରେ ସୁସମାଚାରର ଅଗ୍ରସର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉନ୍ମୋଚିତ କରିଛନ୍ତି, ଯେପରି ଏହା ଅତୀତରେ ପରିଚାଳିତ ହୋଇଆସିଛି, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ, ଶେଷ ସଂଘର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯେତେବେଳେ ଶୟତାନୀୟ ଶକ୍ତିମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଶେଷ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଆନ୍ଦୋଳନ ସୃଷ୍ଟି କରିବେ। ସେହି ବାକ୍ୟରୁ ଆମେ ବୁଝୁଛୁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ଶକ୍ତିମାନେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଭଲ ଏବଂ ମନ୍ଦର ମଧ୍ୟରେ—ଅନ୍ଧକାରର ଅଧିପତି ଶୟତାନ ଏବଂ ଜୀବନର ଅଧିପତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ—ଶେଷ ମହାସଂଘର୍ଷର ଆରମ୍ଭ କରାଇବେ। କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭଲପାଆନ୍ତି ଏବଂ ଭୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆସୁଥିବା ବିଜୟ ତେଣୁହେଲେ ସେତେଇ ନିଶ୍ଚିତ, ଯେପରି

ତାଙ୍କର ସିଂହାସନ ସ୍ୱର୍ଗମଣ୍ଡଳରେ ସ୍ଥାପିତ ଅଛି।" Bible Echo, August 26, 1895.

ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପ୍ରଥମେ ମନ୍ନା ଦିଆଯାଇଥିବାବେଳେ, ସେହି ଇତିହାସ ପାଇଁ ଆଲୋକ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ମ ସମୟରେ, ସେହି ଇତିହାସ ପାଇଁ ଆଲୋକ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଅଗଷ୍ଟ 11, 1840 ତାରିଖରେ, ସେହି ଇତିହାସ ପାଇଁ ଆଲୋକ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ସେହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ଧିକ୍ଷଣ ଏକ ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ଶେଷରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ସନ୍ଧିକ୍ଷଣରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିଜନ ଲୋକମାନେ ବିମୁଖ ହୋଇ ଆଉ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ଚାଲିନଥାନ୍ତି।

ଏହି ବିଭିନ୍ନ ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟାମାନେ ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏକ ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟାଙ୍କୁ, ଏବଂ ନୂତନ ଚୁକ୍ତିର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏକ ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବାରୁ, ସେହି ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଦୁଇଟି ସମାପ୍ତି ଅଛି। ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟାର ସମାପ୍ତି, ଏବଂ ଏହିପରି ମିଲ୍ଲରୀୟ ଇତିହାସରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ତିମ ପରିବର୍ତ୍ତନ-ବିନ୍ଦୁ, 1844 ମସିହାର ବସନ୍ତ ଋତୁ ଥିଲା। ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟାର ସମାପ୍ତି (1844 ମସିହାର ଶରତ୍ ଋତୁରେ), କିମ୍ବା ମିଲ୍ଲରୀୟମାନଙ୍କ ସ୍ୱୟଂ ପାଇଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ-ବିନ୍ଦୁ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୂର୍ବତନ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଥିବା ସେହି ପରିବର୍ତ୍ତନ-ବିନ୍ଦୁ ପରେ ଆସିଥିଲା।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଇତିହାସରେ, ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ତାଙ୍କର ଦୁଇଥର ମନ୍ଦିର-ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି—ଏକଥର ତାଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭରେ, ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ତାଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ସମାପ୍ତିବେଳେ।

> "ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ତାଙ୍କର ସାର୍ବଜନୀନ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ସେ ମନ୍ଦିରକୁ ତାହାର ଅପବିତ୍ର ଅଧର୍ମଜନକ ଅପମାନରୁ ଶୁଦ୍ଧ କଲେ। ତାଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା ମନ୍ଦିରର ଦ୍ୱିତୀୟ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ। ସେହିପରି, ଜଗତକୁ ସଚେତନ କରିବା ପାଇଁ ଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟରେ, ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଏ। ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି, 'ବାବିଲନ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି, ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି, ସେହି ମହାନଗରୀ, କାରଣ ସେ ତାହାର ବ୍ୟଭିଚାରଜନିତ କ୍ରୋଧର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ସମସ୍ତ ଜାତିକୁ ପାନ କରାଇଛି' (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:8)। ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶର ଉଚ୍ଚଧ୍ୱନିମୟ ଆହ୍ୱାନରେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏକ ସ୍ୱର ଶୁଣାଯାଏ, ଯାହା କହୁଛି, 'ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ତାହାର ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରି ଆସ, ଯେଣୁ ତୁମେ ତାହାର ପାପର ଭାଗୀ ନ ହେଉ, ଏବଂ ତାହାର ଦଣ୍ଡବ୍ୟାଧିଗୁଡ଼ିକର ଭୋଗୀ ନ ହେଉ। କାରଣ ତାହାର ପାପ ସ୍ୱର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି, ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ତାହାର ଅଧର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ମରଣ କରିଛନ୍ତି' (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:4, 5)।" Selected Messages, book 2, 118.

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦୁଇଟି ମନ୍ଦିର-ଶୁଦ୍ଧିକରଣର ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଲେଖନୀରେ, ମଲାଖୀ ଅଧ୍ୟାୟ ତୃତୀୟ ସହ ସମନ୍ୱିତ ଅଟେ।

> "ଜଗତର କ୍ରେତା ଓ ବିକ୍ରେତାମାନଙ୍କୁ ମନ୍ଦିରରୁ ପରିଷ୍କାର କରିବା ସମୟରେ, ଯୀଶୁ ପାପର କଳୁଷତାରୁ ହୃଦୟକୁ ପରିଷ୍କାର କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ମିଶନକୁ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ,—ସେହି ପାର୍ଥିବ ଆକାଙ୍କ୍ଷାମାନଙ୍କରୁ, ସ୍ୱାର୍ଥପର କାମନାମାନଙ୍କରୁ, ଦୁଷ୍ଟ ଅଭ୍ୟାସମାନଙ୍କରୁ, ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମାକୁ ଦୂଷିତ କରେ। ମାଲାଖୀ 3:1–3 ଉଦ୍ଧୃତ।" The Desire of Ages, 161.

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ସେହି ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହାକି ପୁନଃପୁନି ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ରେଖାସମୂହ ସହିତ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ଆଦମ ଓ ହବାଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମିଲରାଇଟ ଇତିହାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ଦର୍ଭ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଶୁଦ୍ଧିକରଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> "ଏହି ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ, ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଚୁକ୍ତି ପୁନର୍ନବୀକୃତ ହେବାକୁ ଅଛି।" Review and Herald, February 26, 1914.

ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଟେ; ଏହି ପୁସ୍ତକ ସେହି ଦୁଇଟି ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ, ଯେଉଁମାନେ ସଂଯୁକ୍ତ ଭାବେ ମନୁଷ୍ୟର ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଠିକ ପୂର୍ବରୁ ମୋହରମୁକ୍ତ ହେଉଥିବା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରି

ମୋହରାଙ୍କନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ଏହି ଶୁଦ୍ଧିକରଣ, ମୋହରାଙ୍କନ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ ରେ ଆରମ୍ଭ ହେବା ସମୟରେ, ସେହିଟି ମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ଏବଂ ଜଗତ ପାଇଁ ଏକ ସନ୍ଧିକ୍ଷଣ ଥିଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାରରେ, ଯିଏ ନିଜ ମହିମାରେ ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକିତ କରେ ସେହି ଦୂତ ତାହା ପରେ ଆସିଲେ। ତଥାପି, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରରେ, ସେହି ଦୂତଙ୍କ ହାତରେ ଖାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଥିବା ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇନାହିଁ—କିନ୍ତୁ ସେହିଟି ସେଠାରେ ଅଛି। ସେହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକ ସେଠାରେ ଅଛି। ଯେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଯିଶାୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା "ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ପ୍ରଣାଳୀକୁ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ବାଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାହାକୁ ସହଜରେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇପାରେ।

"ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି" ରଖି ଆମେ ବୁଝୁ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ ରେ ଅବତରଣ କଲେ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ "ଛୋଟ ପୁସ୍ତକ" ମଧ୍ୟ ଥିଲା, ଯାହାକୁ "ମନ୍ନା", "ସ୍ୱର୍ଗର ରୁଟି" ଏବଂ "ଛୋଟ ପୁସ୍ତକ" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ ରେ, ଯିହୋୟାକୀମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିକୃତ ପୂର୍ବତନ ମନୋନୀତ ଲୋକମାନେ, ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମର ଆଚାର-ବିଚାର ଏବଂ ପରମ୍ପରାକୁ ଧରି ରଖିବାକୁ ବାଛିଲେ, ଏବଂ ତା'ପରେ ବାବିଲୋନର ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ଦିଗରେ ସେମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଯାହା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ।

> "ମୁଁ କେବେ ଏହି କଥା ଘୋଷଣା କରିଛି କି ଯେ ନ୍ୟୁୟର୍କକୁ ଏକ ଜ୍ୱାରୀୟ ତରଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ବୁହାଇ ଦିଆଯିବ? ଏହା ମୁଁ କେବେ କୁହିନି। ସେଠାରେ ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ଭବନମାନେ, ମଞ୍ଚ ଉପରେ ମଞ୍ଚ ଯୋଗ ହୋଇ ଉଠୁଥିବାକୁ ଯେବେ ମୁଁ ଦେଖୁଥିଲି, ମୁଁ କହିଥିଲି, 'ପ୍ରଭୁ ଯେବେ ଭୟଙ୍କର ଭାବରେ ପୃଥିବୀକୁ କମ୍ପାଇବା ପାଇଁ ଉଠିବେ, ସେତେବେଳେ କେତେ ଭୟାବହ ଦୃଶ୍ୟ ଘଟିବ! ତେବେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ 18:1–3 ର କଥାମାନ ପୂରଣ ହେବ।' ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଅଠାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଆସୁଥିବା ଘଟଣାବଳୀ ବିଷୟରେ ଏକ ସତର୍କବାଣୀ ଅଟେ। କିନ୍ତୁ ନ୍ୟୁୟର୍କ ଉପରେ ବିଶେଷରୂପେ କ'ଣ ଆସୁଛି, ଏ ବିଷୟରେ ମୋତେ କୌଣସି ବିଶେଷ ଆଲୋକ ମିଳିନାହିଁ; କେବଳ ଏତିକି ଜାଣେ ଯେ ଦିନେକ ସେଠାର ବଡ଼ ବଡ଼ ଭବନମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ଉଲଟାଇଦେବା ଦ୍ୱାରା ଭୂଇଁକୁ ଫେଙ୍କାଯିବ। ମୋତେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଲୋକ ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ବିନାଶ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି। ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏକମାତ୍ର ଶବ୍ଦ, ତାଙ୍କର ପରାକ୍ରମୀ ଶକ୍ତିର ଏକମାତ୍ର ସ୍ପର୍ଶ, ଏବଂ ଏହି ବିଶାଳ ଗଠନମାନେ ପଡ଼ିଯିବ। ଏମିତି ଦୃଶ୍ୟ ଘଟିବ ଯାହାର ଭୟାବହତାକୁ ଆମେ କଳ୍ପନା ମଧ୍ୟ କରିପାରୁ ନାହିଁ।" Review and Herald, July 5, 1906.

ଯେତେବେଳେ 2001 ମସିହାର ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11 ତାରିଖରେ "New York"ର "ବିଶାଳ ଭବନଗୁଡ଼ିକ" "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଘୁରାଣ ଓ ଉଲଟାଇଦେବା ଦ୍ୱାରା" "ପତିତ କରାଗଲା," ସେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଠାର ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତଙ୍କ ଆଲୋକ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲା, କାରଣ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ତେର ଅଧ୍ୟାୟର ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଇତିହାସରେ ଏକ ସନ୍ଧିକ୍ଷଣ ଆସିପହଞ୍ଚିଥିଲା।

> "ଜାତିମାନଙ୍କର ଏବଂ କଲିସିଆର ଇତିହାସରେ ଏମିତି କିଛି ସମୟ ଆସେ ଯେଉଁମାନେ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ମୋଡ଼ବିନ୍ଦୁ ହୋଇଥାନ୍ତି। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାଧୀନ ପ୍ରବନ୍ଧରେ, ଯେତେବେଳେ ଏହି ବିଭିନ୍ନ ସଙ୍କଟମୟ ଘଡ଼ିଗୁଡ଼ିକ ଆସେ, ସେହି ସମୟ ପାଇଁ ଆଲୋକ ଦିଆଯାଏ। ଯଦି ତାହା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ଆତ୍ମିକ ଅଗ୍ରଗତି ହୁଏ; ଯଦି ତାହା ଅସ୍ୱୀକୃତ ହୁଏ, ତେବେ ଆତ୍ମିକ ଅବନତି ଏବଂ ନୌକାଭଙ୍ଗ ସଦୃଶ ପରିଣାମ ଅନୁସରଣ କରେ।" Bible Echo, August 26, 1895.

ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଠାରର ଦୂତଙ୍କ ଆଲୋକ ଯେତେବେଳେ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ରେ ପହଞ୍ଚିଲା, ସେତେବେଳେ ଯେମାନେ ସେହି ଆଲୋକକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ସେମାନେ ଆତ୍ମିକ ଭାବେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ, ଏବଂ ଯେମାନେ ସେହି ଆଲୋକକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ ସେମାନେ ଆତ୍ମିକ ଭାବେ ଅବନତି ପାଇଲେ, ଏବଂ ରବିବାର-ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ମୋଡ଼ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହୀ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଯେଠାରେ ସେମାନେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶବାହକ ଭାବରେ ନିଜମାନଙ୍କର ସ୍ୱୀକୃତିକୁ ସଦାପାଇଁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେଇଥାନ୍ତି। ଯୋହନ ୬:୬୬ରେ ଗାଲିଲରେ ଯେମାନେ ଫେରିଗଲେ ଏବଂ ଆଉ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ଚାଲିଲେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ସେହି ଆଲୋକରୁ ମୁହଁ ଫେରାଉଥିଲେ ଯାହା ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କର ବପ୍ତିସ୍ମ ସମୟରେ ଆସିଥିଲା, ଏବଂ ସେଠିଏ ସେହି ପରୀକ୍ଷାମୂଳକ ଇତିହାସର ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶ

ଶକ୍ତ ି ପ୍ର ା ପ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ଦାନିଏଲ ପ୍ର ଥମ ଅଧ ାୟରେ, ପ୍ର ଥମ ସନ୍ଦେ ଶ ଶକ୍ତ ି ପ୍ର ା ପ୍ତ ହେବାବେଳେ ଇତିହାସରେ ଉପାସକମାନଙ୍କ ର ଦୁଇଟି ଶ୍ରେ ଣୀ ଚିତ୍ର ି ତ ହୋଇଛି। ଯେହୋୟାକୀମ ସେମାନଙ୍କ ୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯେମାନେ ବିଶ୍ୱ ାସର ଭଙ୍ଗ ଘଟାନ୍ତ ି, ଏବଂ ଦାନିଏଲ, ହନନ୍ୟ ା, ମୀଶାଏଲ ଓ ଅଜର୍ୟା ବିଶ୍ୱ ସ୍ତ ମାନଙ୍କ ୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତ ି।

> ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋୟାକୀମଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ବାବିଲୋନର ରାଜା ନବୂଖଦ୍ନେଜର ଯିରୂଶାଲେମକୁ ଆସି ତାହାକୁ ଘେରାଉ କଲେ। ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋୟାକୀମଙ୍କୁ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହର କେତେକ ପାତ୍ର ସହିତ, ତାଙ୍କ ହାତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ; ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଶିନାର ଦେଶକୁ, ନିଜ ଦେବତାଙ୍କ ଗୃହକୁ ନେଇଗଲେ; ଏବଂ ସେହି ପାତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ଦେବତାଙ୍କ ଭଣ୍ଡାରଗୃହରେ ରଖିଲେ। ପରେ ରାଜା ନିଜ ନପୁଂସକମାନଙ୍କ ପ୍ରଧାନ ଅଶ୍ପନସଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, ସେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, ରାଜବଂଶର ଏବଂ ପ୍ରଧାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଯୁବକଙ୍କୁ ଆଣନ୍ତୁ—ଯେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଦୋଷ ନଥାଏ, କିନ୍ତୁ ସୁନ୍ଦର ଆକୃତିବାନ, ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଜ୍ଞାନରେ ପାରଙ୍ଗମ, ବିଦ୍ୟାରେ କୁଶଳ, ଜ୍ଞାନବୋଧରେ ସମର୍ଥ, ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନ ବୁଝିପାରୁଥିବା, ଏବଂ ଯେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରାଜପ୍ରାସାଦରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଠିଆ ରହିବାର ଯୋଗ୍ୟତା ଥାଏ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କଲ୍ଦୀୟମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ଭାଷା ଶିଖାଯାଉ। ଏବଂ ରାଜା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତିଦିନର ଭାଗ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କଲେ, ରାଜାଙ୍କ ଭୋଜନରୁ ଏବଂ ସେ ପିଉଥିବା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରୁ; ଏଭଳି ତିନି ବର୍ଷ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଳନପୋଷଣ କରି, ତାହା ପରେ ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ। ଏହାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯିହୁଦା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦାନିୟେଲ, ହନନୀୟ, ମୀଶାୟେଲ ଏବଂ ଅଜରୀୟ ଥିଲେ। ନପୁଂସକମାନଙ୍କ ପ୍ରଧାନ ସେମାନଙ୍କୁ ନୂତନ ନାମ ଦେଲେ; ସେ ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ବେଲ୍ଟେଶତ୍ସର ନାମ ଦେଲେ; ହନନୀୟଙ୍କୁ ଶଦ୍ରକ; ମୀଶାୟେଲଙ୍କୁ ମେଶକ; ଏବଂ ଅଜରୀୟଙ୍କୁ ଅବେଦ୍ନେଗୋ। କିନ୍ତୁ ଦାନିୟେଲ ନିଜ ହୃଦୟରେ ନିଶ୍ଚୟ କଲେ ଯେ, ସେ ରାଜାଙ୍କ ଭୋଜନର ଭାଗରେ, କିମ୍ବା ସେ ପିଉଥିବା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରେ, ଆପଣଙ୍କୁ ଅପବିତ୍ର କରିବେ ନାହିଁ; ଏହିକାରଣରୁ ସେ ନପୁଂସକମାନଙ୍କ ପ୍ରଧାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ, ଯେପରି ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ଅପବିତ୍ର କରିବାକୁ ନ ପଡ଼େ। ଦାନିୟେଲ ୧:୧-୮।

ଦାନିଏଲ, ହନନିୟାହ, ମୀଶାଏଲ ଓ ଆଜରିୟାହ ଯିହୁଦାର ସନ୍ତାନ ଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କୁ ନପୁଂସକ କରାଯାଇଥିଲା; ଏହିପରି ସେମାନେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ଅନ୍ତିମ ପିଢ଼ୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ। ନବୂଖଦ୍ନେଜର, ଅନେକ ପ୍ରାଚୀନ ରାଜାମାନଙ୍କ ପରି, ସେହି ଯିହୁଦୀୟ ଚାରି ଯୁବକଙ୍କୁ ଖସି କରାଇଥିଲେ, ଯେଣିକି ସେମାନେ ଦାସରୂପେ ସେବା କରୁଥିବା ସମୟରେ ଏବଂ ରାଜାଙ୍କ ଜୀବନସଂଗିନୀମାନଙ୍କ ଓ ଉପପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଥିବା ବେଳେ ରାଜାଙ୍କ ମନରେ କୌଣସି ଚିନ୍ତା ନ ରହେ।

ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବେ ଏହା ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଅନ୍ତିମ ପୀଢ଼ିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କାରଣ ଏହି ଚାରିଜଣ ପରେ ଯିହୁଦାର ଆଉ କୌଣସି ବଂଶରେଖା ରହିବ ନାହିଁ। ଚାରି ସଂଖ୍ୟା ସାରାବିଶ୍ୱର ପ୍ରତୀକ; ଏହିପରି ଏହା ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ପୀଢ଼ିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ September 11, 2001 କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ବାକ୍ୟର ଏକ ପୂରଣ ଭାବରେ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି।

ସେହି ସପ୍ତମ-ଦିବସୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ବାକ୍ୟର ବିଷୟ, କାରଣ ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ସେଇ ଜଣେ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ଭାବେ ଡାକାଯାଇଥିବାମାନେ। ତଥାପି ସେମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ଉତ୍ତରାଧିକାର 1863 ମସିହାରେ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ବିଦ୍ରୋହକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ପ୍ରାୟ ଅସମ୍ଭବ, କାରଣ ତାହା ବୃଦ୍ଧିଶୀଳ ବିଦ୍ରୋହର ଚାରି ପିଢ଼ୀର ପରମ୍ପରା ଓ ପ୍ରଥାଦ୍ୱାରା ଆବୃତ ହୋଇଯାଇଛି। ଯଦ୍ୟପି ତାହାକୁ ଚିହ୍ନିବା କଷ୍ଟକର, ତଥାପି ତାହାକୁ ଦେଖିବା ଓ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯେପରି ଦାନିଏଲ ଶେଷରେ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ନଅରେ କରିଥାନ୍ତି। ସେ ଏହା କରିଥିଲେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ବାକ୍ୟରେ ସ୍ଥିତ ସତ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିବା ମାଧ୍ୟମରେ।

ଦାନିଏଲ ଓ ସେହି ତିନିଜଣ ଶ୍ରେ ଷ ୍ଠ ପୁରୁଷ ଯେ ବିଦ୍ରେ ାହର ସିଧାସଳଖ ବଂଶଧର ଥିଲେ, ସେହି ବିଦ୍ରେ ାହ ଥିଲା ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ର ସେମାନଙ୍କ ୁ ଘେରି ରହିଥିବା ଜାତିହୀନ ପ୍ର ଭାବମାନଙ୍କ ୁ ଛାଡ଼ି ପୃଥକ ରହିବାକୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କରିବା। 1863 ମସିହାରେ, ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟ ି ଜ ୍ମ, ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତ କ ଛବିଶର “ସାତ କାଳ” ବିଷୟକ ପରିଚୟକୁ ସେମାନଙ୍କ ର ପ୍ର ତ୍ୟ ାଖ୍ୟ ାନକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ, ଧର୍ମତ୍ୟ ାଗୀ ପ୍ରେ ାଟେଷ୍ଟ ାଣ୍ଟ ବାଦ ଓ କାଥୋଲିକତାର ବାଇବେଲୀୟ

ପଦ୍ଧ ତିକୁ ପୁନର୍ବାର ଗ୍ର ହଣ କଲା। ଦାନିଏଲ ଓ ସେହି ତିନିଜଣ ଶ୍ରେ ଷ୍ଠ ପୁରୁଷ ପାଇଁ ସେହି ବିଦ୍ରୋ ହର ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କଲେ ରାଜା ହିଜକିୟା।

ରାଜା ହିଜକିୟା ମରିବାକୁ ନ ପଡ଼େ ବୋଲି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନିବେଦନ କଲେ, ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଆହୁରି ୧୫ ବର୍ଷ ଦେଇଥିବାବେଳେ ତାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର ମିଳିଲା। ଏପରି କରି, ସେ ପରେ ମନଶ୍ଶୀଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ଯିଏ ଯିହୂଦାର ସବୁଠାରୁ ଦୁଷ୍ଟ ରାଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ରାଜା ମଧ୍ୟ ଯିଏ ଯିହୂଦାର ଉପରେ କ୍ରମାଗତ ସାତ-ଧାପୀୟ ବିଜୟ ଓ ଦାସତ୍ୱର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ୧୮୫୬ ମସିହାରେ, ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟବାଦର ଦ୍ୱାରକୁ କଡ଼କଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଆତ୍ମ-ଅସ୍ୱୀକାର କରି ମରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ବଞ୍ଚିବାକୁ ଚୟନ କଲେ। ୧୮୬୩ ସୁଦ୍ଧା, ସେମାନେ "ଯିରିହୋ"କୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବର୍ଦ୍ଧିତ ବିଦ୍ରୋହ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଯାହା ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୦୧କୁ ଆତ୍ମିକ ବାବିଲୋନର ଦାସତ୍ୱଭିତରକୁ ସେମାନଙ୍କର ତିନି-ଧାପୀୟ ଯାତ୍ରାର ଆରମ୍ଭ ବୋଲି ଚିହ୍ନିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ କଲା, ଯାହା ରବିବାର ଆଇନରେ ଶେଷ ହୁଏ।

ରାଜା ହିଜକିୟାଙ୍କ ପାଇଁ, 1863 ସେତେବେଳେ ଆସିଲା ଯେତେବେଳେ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ମଞ୍ଜୁର ହେଲା। ପ୍ରଭୁ ଏହାର ଏକ ଚିହ୍ନ ଦେଲେ ଯେ, ତାଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଗ୍ରହୀତ ହୋଇଛି। ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ସରାଇ ଦେଇ ଈଶ୍ୱର ସେହି ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କଲେ, ଏବଂ ବାବିଲୋନୀୟମାନେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଦେଖିଲେ, ଯଦ୍ୟପି ତାହାର ଅର୍ଥ କ'ଣ ସେମାନେ ଜାଣୁ ନଥିଲେ। ପରେ ବାବିଲୋନୀୟମାନେ ସେହି ଈଶ୍ୱର ବିଷୟରେ ଜାଣିବାକୁ ଯିରୂଶାଲେମକୁ ଆସିଲେ, ଯିଏ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ଧାରଣ କରୁଥିଲେ। ସ୍ୱର୍ଗର ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମହିମାନ୍ୱିତ କରିବାର ପରିବର୍ତ୍ତେ, ରାଜା ହିଜକିୟା, ନିଜ-ସ୍ୱାର୍ଥ ପ୍ରତି ମୃତ ହେବାର ପରିବର୍ତ୍ତେ, ନିଜ ମନ୍ଦିର ଓ ନଗରକୁ ମହିମାନ୍ୱିତ କରିବାକୁ ବାଛିଲେ, ସେହି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଯିଏ ନିଜର ନାମକୁ ସେହି ମନ୍ଦିର ଓ ନଗରରେ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚୟନ କରିଥିଲେ।

ସେହି ବିଦ୍ରୋହ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀକୁ ଆଣିଲା ଯେ, ତାହାଙ୍କର ରକ୍ତସନ୍ତାନରୁ ଜନ୍ମିତ ଶିଶୁମାନେ ବାବିଲରେ ଦାସ ଏବଂ ଖୋଜା ହେବେ। ସେହି ଶିଶୁମାନେ ଥିଲେ ଦାନିଏଲ, ହନନିୟା, ମିଶାଏଲ ଏବଂ ଅଜରିୟା; ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି Seventh-day Adventists ମାନଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ଶେଷ ପିଢ଼ୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ September 11, 2001 କୁ ପୃଥିବୀର ଜାତିମାନଙ୍କର ଇତିହାସ ଏବଂ ଚର୍ଚ୍ଚର ଇତିହାସରେ ଏକ ମୋଡ଼-ବଦଳ ସୂଚକ ବିନ୍ଦୁ ଭାବେ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେହି ଆଲୋକ ଦିଆଯାଏ ଯାହା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ଏବଂ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ।

> ସେହି ଦିନମାନଙ୍କ ରେ ହିଜକିୟା ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ରୋଗାକ୍ର ାନ୍ତ ହେଲେ। ତେବେ ଆମୋଷଙ୍କ ପୁତ୍ର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ବ କ୍ତା। ଇଶାୟ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ତାଙ୍କ ୁ କହିଲେ, ସଦାପ୍ର ଭୁ ଏହିପରି କହନ୍ତ ି, ତୁମ ଘରକାମକୁ ସୁବ୍ୟ ବସ୍ଥ ିତ କର; କାରଣ ତୁମେ ମରିବ, ବଞ୍ଚ ିବ ନାହିଁ। ତାହାପରେ ସେ ନିଜ ମୁହଁକୁ ଦିୱାଲ ଦିଗରେ ଫେରାଇ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ୁ ପ୍ର ାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, ହେ ସଦାପ୍ର ଭୁ, ମୁଁ ନିବେଦନ କରୁଛି, ଏବେ ସ୍ମ ରଣ କର, ମୁଁ କିପରି ସତ୍ୟ ତାରେ ଓ ସମ୍ପ ୂର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟ ସହିତ ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ଚାଲିଛି, ଏବଂ ଯାହା ତୁମ ଦୃଷ୍ଟ ିରେ ଭଲ, ତାହା କରିଛି। ଏବଂ ହିଜକିୟା ଅତ୍ୟ ନ୍ତ ବିଳାପ କଲେ। ଏହା ଘଟିଲା ଯେ, ଇଶାୟ ମଧ ପ୍ର ାଙ୍ଗ ଣରୁ ବାହାରିଯାଇନଥିବାବେଳେ, ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲା, ପୁନର୍ବାର ଫେରିଯାଅ, ଏବଂ ମୋର ପ୍ର ଜାର ଅଧିପତି ହିଜକିୟାଙ୍କ ୁ କହ, ସଦାପ୍ର ଭୁ, ତୁମ ପିତା ଦାଉଦଙ୍କ ଈଶ୍ୱ ର, ଏହିପରି କହନ୍ତ ି, ମୁଁ ତୁମ ପ୍ର ାର୍ଥନା ଶୁଣିଛି, ମୁଁ ତୁମ ଅଶ୍ରୁ ଦେଖିଛି; ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବି; ତୃତୀୟ ଦିନରେ ତୁମେ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ଗୃହକୁ ଯିବ। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ ଆୟୁରେ ପନ୍ଦ ର ବର୍ଷ ବଢ଼ାଇବି; ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ଓ ଏହି ସହରକୁ ଅଶ୍ଶୂରର ରାଜାର ହାତରୁ ଉଦ୍ଧ ାର କରିବି; ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ନିଜ ନିମନ୍ତେ ଓ ମୋର ଦାସ ଦାଉଦଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହି ସହରକୁ ରକ୍ଷ ା କରିବି। ତାହାପରେ ଇଶାୟ କହିଲେ, ଡୁମୁର ଫଳର ଏକ ପିଣ୍ଡ ଆଣ। ସେମାନେ ତାହା ଆଣି ଫୋଡ଼ା ଉପରେ ଲଗାଇଲେ, ଏବଂ ସେ ସୁସ୍ଥ ହେଲେ। ଏବଂ ହିଜକିୟା ଇଶାୟଙ୍କ ୁ କହିଲେ, କ'ଣ ଚିହ୍ନ ହେବ ଯେ ସଦାପ୍ର ଭୁ ମୋତେ ସୁସ୍ଥ କରିବେ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ମୁଁ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ଗୃହକୁ ଯିବି? ଇଶାୟ କହିଲେ, ଏହି ଚିହ୍ନ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ପକ୍ଷ ରୁ ତୁମ ପାଇଁ ହେବ, ଯେ ସଦାପ୍ର ଭୁ ନିଜେ କହିଥିବା କଥା ପୂରଣ କରିବେ: ଛାୟା ଦଶ ପାଇଦାଣ୍ଡ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଯିବ, କିମ୍ବ ା ଦଶ ପାଇଦାଣ୍ଡ ପଛକୁ ଫେରିଯିବ? ହିଜକିୟା ଉତ୍ତ ର ଦେଲେ, ଛାୟାର ଦଶ ପାଇଦାଣ୍ଡ ତଳକୁ ଯିବା ଏକ ସହଜ କଥା; ନାହିଁ, ବରଂ ଛାୟା ଦଶ ପାଇଦାଣ୍ଡ ପଛକୁ ଫେରୁ। ତେବେ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ବ କ୍ତା। ଇଶାୟ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ୁ ଆର୍ତ୍ତ ନାଦ କଲେ; ଏବଂ ଆହାଜର ଘଡ଼ିରେ ଯେଉଁ ଦଶ ପାଇଦାଣ୍ଡ ଛାୟା ତଳକୁ ଯାଇଥିଲା,

> ସେ ତାହାକୁ ଦଶ ପାଇଦାଣ୍ଡ ପଛକୁ ଫେରାଇଦେଲେ। ସେହି ସମୟରେ ବାବିଲର ରାଜା ବଲଦାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ବେରୋଦକ୍-ବଲଦାନ ହିଜକିୟାଙ୍କ ପାଖକୁ ପତ୍ର ଓ ଉପହାର ପଠାଇଲେ; କାରଣ ସେ ଶୁଣିଥିଲେ ଯେ ହିଜକିୟା ରୋଗୀ ହୋଇଥିଲେ। ଏବଂ ହିଜକିୟା ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ, ଏବଂ ନିଜର ସମସ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ ବସ୍ତୁର ଭଣ୍ଡାର, ରୂପା, ସୁନା, ସୁଗନ୍ଧି ଦ୍ରବ୍ୟ, ମୂଲ୍ୟବାନ ତେଲ, ନିଜର ସମସ୍ତ ଅସ୍ତ୍ରାଗାର, ଏବଂ ନିଜ ଧନଭଣ୍ଡାରରେ ଯାହା କିଛି ମିଳିଲା, ସବୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲେ; ତାଙ୍କ ଗୃହରେ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟରେ ଏମିତି କିଛି ନଥିଲା ଯାହା ହିଜକିୟା ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇନଥିଲେ। ତାହାପରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଇଶାୟ ହିଜକିୟା ରାଜାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେହି ଲୋକମାନେ କ'ଣ କହିଲେ? ଏବଂ ସେମାନେ କେଉଁଠାରୁ ତୁମ ପାଖକୁ ଆସିଲେ? ହିଜକିୟା କହିଲେ, ସେମାନେ ଏକ ଦୂର ଦେଶରୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ବାବିଲରୁ, ଆସିଛନ୍ତି। ସେ କହିଲେ, ସେମାନେ ତୁମ ଘରରେ କ'ଣ ଦେଖିଛନ୍ତି? ହିଜକିୟା ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୋ ଘରରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି, ସେମାନେ ସବୁ ଦେଖିଛନ୍ତି; ମୋର ଧନଭଣ୍ଡାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏମିତି କିଛି ନାହିଁ ଯାହା ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇନାହିଁ। ତେବେ ଇଶାୟ ହିଜକିୟାଙ୍କୁ କହିଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ। ଦେଖ, ସେହି ଦିନ ଆସୁଛି, ଯେତେବେଳେ ତୁମ ଘରରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି, ଏବଂ ତୁମ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାହା ସଞ୍ଚୟ କରି ରଖିଛନ୍ତି, ସେସବୁ ବାବିଲକୁ ବହି ନେଇଯିବେ; ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, କିଛି ମଧ୍ୟ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବ ନାହିଁ। ଏବଂ ତୁମଠାରୁ ଯେ ସନ୍ତାନମାନେ ଜନ୍ମିବେ, ଯେମାନଙ୍କୁ ତୁମେ ଜନ୍ମ ଦେବ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହିଙ୍କୁ ସେମାନେ ନେଇଯିବେ; ଏବଂ ସେମାନେ ବାବିଲର ରାଜାଙ୍କ ରାଜପ୍ରାସାଦରେ ନପୁଂସକ ହେବେ। ତାହାପରେ ହିଜକିୟା ଇଶାୟଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମେ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ କହିଛ, ତାହା ଉତ୍ତମ। ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ଯଦି ମୋର ଦିନମାନରେ ଶାନ୍ତି ଓ ସତ୍ୟତା ରହେ, ତେବେ କି ତାହା ଉତ୍ତମ ନୁହେଁ? ଏବଂ ହିଜକିୟାଙ୍କ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ, ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ପରାକ୍ରମ, ଏବଂ ସେ କିପରି ଏକ ପୋଖରୀ ଓ ଏକ ଜଳନାଳୀ ନିର୍ମାଣ କରି ସହରକୁ ଜଳ ଆଣିଲେ, ସେସବୁ କି ଯିହୂଦାର ରାଜାମାନଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖା ନାହିଁ? ଏବଂ ହିଜକିୟା ନିଜ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଦ୍ରାଗତ ହେଲେ; ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ମନଃଶି ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ। 2 Kings 20:1–21.

ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦ କୁହେ:

> ମନସ୍ଶେ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲାବେଳେ ତାହାର ବୟସ ବାରହ ବର୍ଷ ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଯେରୁଶାଲେମରେ ପଚାନବେ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲା। ତାହାର ମାତାଙ୍କ ନାମ ହେଫ୍ଜିବା ଥିଲା। 2 ରାଜାବଳୀ 21:1।

ଯଦି ରାଜା ହିଜକିୟା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି, କେବଳ ନିଜ ଗୃହକାର୍ଯ୍ୟକୁ ସୁବ୍ୟବସ୍ଥିତ କରି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ତାହାର ପରିଣାମ କ'ଣ ହୋଇଥାନ୍ତା? ତାଙ୍କୁ ଅତିରିକ୍ତ ପନ୍ଦର ବର୍ଷ ଦିଆଗଲା, ଏବଂ ତିନି ବର୍ଷ ପରେ ଦୁଷ୍ଟ ମନଶ୍ଶେର ଜନ୍ମ ହେଲା। 1856 ମସିହାରେ କ'ଣ ଘଟିଥାନ୍ତା, ଯଦି ଆଡଭେଣ୍ଟବାଦ ଫିଲାଡେଲଫିଆରୁ ଲାଓଦିକିଆକୁ ହୋଇଥିବା ରୂପାନ୍ତରକୁ ଗ୍ରହଣ କରି, ନିଜ ଗୃହକାର୍ଯ୍ୟକୁ ସୁବ୍ୟବସ୍ଥିତ କରିଥାନ୍ତା ଏବଂ ୱିଲିୟମ ମିଲରଙ୍କ ମୂଳଭୂତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ରଖିଥାନ୍ତା? ମୋର ଧାରଣା, ଆମେ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର କେବେ ଜାଣିପାରିବୁ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯାହା ଆମେ ଜାଣୁଛୁ, ସେହି ହେଲା ଯେ "ଦାନିଏଲ ନିଜ ହୃଦୟରେ ସଙ୍କଳ୍ପ କଲେ ଯେ ସେ ରାଜାଙ୍କ ଭୋଜନର ଅଂଶଦ୍ୱାରା, କିମ୍ବା ସେ ପିଇଥିବା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସଦ୍ୱାରା ନିଜକୁ ଅଶୁଚି କରିବେ ନାହିଁ।"

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଦାନିଏଲ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।